

ter ske i den øvrige del af kystnærhedszonen dvs. mellem beskyttelseslinjen og 3000 m. Sommerhusområder kan ikke udbygges i internationale naturbeskyttelsesområder.

Det samlede antal sommerhuse i Danmark foreslås at kunne øges med maksimalt 8.000 sommerhusgrunde svarende til en stigning på ca. 4% af de nuværende bebyggede sommerhusgrunde, hvis de kan indpasses uden at skæmme landskabet. Det øgede antal sommerhuse skal placeres bagved allerede eksisterende sommerhusområder. Der vil ikke blive tale om huludfyldning mellem to eksisterende sommerhusområder.

Det er ligeledes et kriterium, at udbygningen primært skal finde sted i yderområder, hvor det kan være et af de instrumenter, der kan styrke området gennem bl.a. en udvikling af turisterhvervet. Det vil være en forudsætning, at kommuner og regionplanmyndigheder kan godtgøre, at udbygningen kan ske uden at skæmme landskabet, og at der kan forventes en lokal økonomisk effekt af udbygningen.

3. De gældende regler om sommerhusområder i kystnærhedszonen

I juni 1977 blev Cirkulære om planlægning af sommerhusområder udstedt (sommerhuscirkulæret²). I cirkulæret fastsatte miljøministeren, at den fremtidige sommerhusplanlægning skulle ske med henblik på at beskytte kystnære områder mod yderligere sommerhusbebyggelse. I praksis blev der med cirkulæret forbud mod nye udlæg af sommerhusområder i de kystnære områder.

Ferie- og fritidscirkulæret³ afløste i 1981 sommerhuscirkulæret. Den geografiske afgrænsning af de kystnære områder blev fastlagt i dette cirkulære. Zonen har en bredde på ca. 3 km og er fastlagt på kort. Miljøministeren fastsatte med cirkulæret, at det fremtidige ferie- og fritidsbyggeri skulle planlægges under hensyntagen til bevaring af værdifulde naturområder og befolkningens adgang til disse. På baggrund af oplysninger fra de enkelte amtsråd og Hovedstadsrådet udarbejdede Planstyrelsen kort over de områder, som ministeriet pr. 1. august 1977 havde accepteret som eksisterende, fastlagte sommerhusområder. Områderne blev indtegnet på de kort, hvor den endelige kystnærhedsafgrænsning blev angivet.

I 1991 blev kystcirkulæret⁴ udstedt. Baggrunden for kystcirkulæret var de foregående årtiers betydelige pres på kysterne og naturressourcerne fra stigende byvækst og nye tekniske anlæg. Cirkulæret havde til formål at sikre, at kystområderne fortsat kunne udgøre en væsentlig natur- og landskabsressource og være attraktive til rekreative formål, samtidig med at de funk-

tioner i byerne og det åbne land, der var afhængige af kystnærhed, kunne indpasses.

Kystcirkulæret blev indarbejdet som et kapitel i planloven ved en ændring af loven i 1994 (Lov nr. 439 af 1. juni 1994 om ændring af lov om planlægning og lov om naturbeskyttelse, Beskyttelse af kystområderne), lovforslag nr. L191 FT 1993-94: 6538, 10788, 10886, 11751, Tillæg A 6481, Tillæg B 949, 1677. Cirkulærets formål blev videreført i loven. Kystnærhedszonen udgør således i dag en ca. 3 km zone i hele landet og omfatter arealer i landzone og eksisterende sommerhusområder.

4. Forholdet til anden lovgivning

Lovforslaget omfatter planlægningen inden for kystnærhedszonen. De begrænsninger, som gælder inden for klitfrednings- og strandbeskyttelseslinjerne, opretholdes. Det betyder, at kommende udlæg af sommerhusgrunde i kystnærhedszonen skal ske i overensstemmelse med de bestemmelser om klitfredning og strandbeskyttelse, der er i § 8 og § 15 i lov om naturbeskyttelse. Efter naturbeskyttelsesloven gælder et generelt forbud mod at ændre tilstanden af arealer, der er omfattet af strandbeskyttelse eller klitfredning. Denne beskyttelseszone vil blive respekteret i forbindelse med udstedelse af landsplandirektiver om udlæg af nye sommerhusgrunde.

Lovforslaget berører ikke lovene om sommerhuse og camping m.v., og om erhvervelse af fast ejendom til fritidsformål, som blev gennemført i begyndelsen af 1970'erne. Sommerhusloven blev vedtaget i 1972 i forbindelse med Danmarks indtræden i Det Europæiske Fællesskab. Danmarks forbehold i tiltrædelses-traktaten betød, at Danmark kunne opretholde særlige begrænsninger overfor borgere fra de øvrige medlemslande med hensyn til erhvervelse af sommerhuse. Formålet med sommerhusloven var især at forhindre et øget pres på landets rekreative arealer ved at sikre kontrol med en forventet øget efterspørgsel efter jord til erhvervs-mæssig rekreativ udnyttelse og at sikre, at det fortsat skulle være muligt for den almindelige danske borger at erhverve et sommerhus i Danmark. Loven har siden undergået en række mindre ændringer, men hovedindholdet har ligget fast siden 1972.

5. Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Lovforslaget medfører ikke økonomiske eller administrative konsekvenser for regionplanmyndigheder eller kommuner, da lovændringen sigter på at lempe forbuddet mod udvidelse af sommerhusområder i kystnærhedszonen, og eventuelle nyudlæg vil normalt